

Jeg har den holdning, at kan vi være fælles om de overordnede linjer i miljøpolitikken, er det gavnligt, gunstigt og fint, og så kan vi altid diskutere det lidt mere indgående, hvis der er enkeltområder, hvor vi er uenige om indsats og beløb og en hel masse andre ting. Men det er sikret, at Danmark fortsat er et foregangsland på miljøområdet, synes jeg vi skulle være fælles om. Det går grundlæggende den rigtige vej, men der er, som der jo står i teksten, betydelige områder, hvor der er behov for en målrettet indsats.

I Det Konservative Folkeparti lægger vi afgørende vægt på en ambitiøs miljøpolitik, som medvirker til at løse miljøproblemerne, samtidig med at den skaber vækst og beskæftigelse. Vi ryster ikke på hånden med at finde løsninger. Vi vil vise ansvarlighed og gennemføre handlinger, og kun gennem handlinger vil det være muligt at skabe resultater.

Men vi vil også arbejde med en miljøpolitik, der fører ansvaret ud i virksomhederne og ud til enkeltpersoner, således at hver gang man disponerer, foretager sig et eller andet, har det en miljømæssig effekt. Man må selv tage ansvaret for at nedbringe miljøbelastningen, og dermed kommer der et produkt ud af det personlige ansvar.

Derfor er jeg glad for, at vi er på rette vej, og jeg er sikker på, at debatten i dag vil vise, at det er muligt at tage en række gode initiativer. Det er der øjensynligt behov for.

Det er sådan, at DMU's rapport sammenligner os på 15 indikatorer, og der er 6 af de 15 indikatorer, hvor vi ligger under EU-gennemsnittet. Den her rapport kommer hvert fjerde år, og man kan altid diskutere, om det er de rigtige indikatorer, der er valgt. Men nu er det altså sådan, og jeg synes, det er noget, vi må og skal arbejde videre med.

Kl. 11.15

Men der er områder, hvor det går bedre: udslip af ammoniak; udvaskning af kvælstof; nedbringelse af forsurende stoffer; svovldioxid, som er faldet med 93 pct.; vandforbruget, som er nedbragt med 40 pct.; energi til opvarmning, som er faldet med 25 pct.; skovarealet er steget; vedvarende energi dækker nu 20 pct. af det samlede forbrug.

Så det går bedre på en lang række områder, og det synes jeg man også skal kvittere for og sige, at det er resultatet af en ambitiøs miljøpolitik gennem mange år.

Der er også områder, hvor det går dårligt, og jeg synes, at partikler er et af de væsentligste

områder. Det kan påvises, at mange får afledte sygdomme, og at det særlig er et forhold, der belastet i byerne. Der er også iltsvind i vores farvande og fund af pesticider i en lang række grundvandsprøver. 700.000 boliger er plaget af støj, og for dem, der er berørt, er det et meget stort problem i hverdagen.

DMU peger på de områder, hvor vi er bagud: udslip af drivhusgasser, forsurende stoffer, af-dampning af ammoniak; ressourceforbrug og dagrenovation, og der må vi så gøre en ekstra indsats. Derfor har vi valgt at gøre en indsats over for landbrugets udledninger af ammoniak og kvælstof med de påvirkninger, det har på naturen. Der er sat et initiativ i gang, og det initiativ skal føre til, at landbruget på den ene side får nedbragt sine udledninger og på den anden side anvender bedre miljøteknologi til løsning af problemerne.

Derudover er der sat initiativer i gang med hensyn til klimagasser, partikler, stigning i energiforbruget og affaldsmængderne, alle sammen områder, hvor jeg synes det er vigtigt at gøre en indsats.

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at vi er et samfund, som på den ene side har økonomisk vækst, men på den anden side tager hånd om miljøet. Danmark skal fortsat være et foregangsland på miljøområdet.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er Det Konservative Folkeparti jo et parti, der ofte bekymrer sig om, at vi skal efterlade vores samfund i en god stand til vores efterfølgere. Det er en af grundene til, hvis man skal udlægge det positivt, at vi har den her debat om fremtidens velfærdssamfund og alt det der.

Men er hr. Christian Wedell-Neergaard ikke enig med mig i, at det på miljøområdet er endnu vigtigere at sørge for at aflevere tingene i en ordentlig stand, og at det nok er uholdbart, at vi har så stort et ressourceforbrug, som vi har i dag, ikke kun når vi tænker på noget så banalt som global retfærdighed, men også hvis vi tænker på vores efterfølgere? Og er det derfor ikke vigtigt, at vi netop i den nuværende situation gør en stor indsats for at få omstillet f.eks. vores energiproduktion?

Er vi ikke i den enestående, gunstige situation, at vi har økonomiske ressourcer til at gøre det, når vi har milliardindtægter fra Nordsøen, som ikke skal klattes væk, men måske med for-